

[Henry Christensen.]

måde kan få en vis lånekapital, der kan sikre uddannelsen på dette område.

Det var en fordelagtig ordning for samfundet, og det var en rimelig ordning for de studerende, der hører til dem, der når op til høje indkomster sammenlignet med alle andre unge, der har fået en uddannelse eller kommer i gang det ene eller det andet sted i samfundet. Men hvad gør den højtærede undervisningsminister? Hvad gør det radikale venstre? Og hvad gør retsforbundet? Nu siger man også fra retsforbundets side: vi ønsker ikke, I skal have lån, selv om I beder om det, vi ønsker, I skal have ydelserne fra statens side som legater. Selv om de beder om lån, skal de altså have legater (Undervisningsministeren [Jørgen Jørgensen]: Det beder de ikke om!) jo, det beder de om; hvis lån kan tilvejebringes på de vilkår, jeg har fremført her, er det de polyteknisk studerendes standpunkt at gå ind derfor, således som vi har diskuteret det mange gange. Den højtærede undervisningsminister har afvist at gå ind i forhandling herom. De studerende fra polyteknisk læreanstalt kommer selvfølgelig og føjer til, at er det således, at der ikke på denne måde kan skabes en revolverende fond, og at de af den grund i det lange løb ikke kan få det samme beløb, er det klart, at de hellere vil have legaterne. Men det var dog fordelagtigere både samfundsmæssigt og for statens økonomi, om man gik ind for vore synspunkter.

Det er nemlig forkert, om man mener, at man skal opretholde nogenlunde det samme forhold mellem legater og lån for de forskellige studerende. Det burde være anderledes. Der er nogle studerende, der til trods for den uddannelse, de får, dog når indkomster, der er betydeligt lavere end indkomsten for andre langvarigt studerende. For de humanistiske fag er der måske særlig grund til at pege på, at det er rimeligt, at der er en væsentlig større del legater end lån. Men der er en lang række af de udgiftkrævende studier, ved polyteknisk læreanstalt, ved tandlægehøjskolen, ved en del af det københavnske universitets fakulteter o. s. v., hvor de studerende når så betydelige indkomster, at det var fornuftigt, om man for deres vedkommende i det væsentlige gav den

store støtte, de skal have, som lån, også under hensyn til andre unge i samfundet.

Derfor er det jeg siger, at der ikke er megen mening i på denne måde at tale om det samarbejdende folkestyre. Det, den højtærede undervisningsminister vil, er det samarbejdende folkestyre på det vilkår, at folketingset blankt og ubetinget accepterer det forslag, den højtærede undervisningsminister har stillet. Det faktiske er, at til trods for at det drejer sig om en betydelig forhøjelse kun to år efter lovens revision, vil den højtærede undervisningsminister ikke gå ind på at tilvejebringe for den sidste del af forhøjelsen et andet fordelingsgrundlag end det, ministeren har foreslået. Det skal være præcis som ministeren har foreslået, ingen realitetsforhandling har man villet. Derfor mener jeg, at jeg er berettiget til at sige, at ret meget for den form for et samarbejdende folkestyre tror jeg ikke jeg vil give.

Ninn-Hansen: Jeg tror, at det interesse-rede os alle sammen levende, da vi ligesom kunne forvente at få en definition af den højtærede undervisningsminister på dette begreb, der hedder det samarbejdende folkestyre. Der er næsten ikke en lejlighed, hvor den højtærede økonomiminister taler, uden at der bliver talt om det samarbejdende folkestyre, men det er jo egentlig ikke blevet lettere at forstå, hvad meningen med det er, selv efter disse mange taler. Det blev jo nærmest en negativ definition, vi fik af den højtærede undervisningsminister. Den højtærede minister sagde, at det i hvert fald ikke kunne betyde, at man skulle give større indrømmelser, end hvad der var forsvarligt. Det standpunkt kan vi vist alle sammen være enige i, men jeg kan jo ikke se, at den højtærede ministers afvisning af vort ændringsforslag har noget som helst at gøre med forsvarligheden.

Jeg forstår, at den højtærede undervisningsminister ikke ønsker at lade studenterne i stikken i det kommende år, fordi det udvalg, der er blevet nedsat til at behandle skattespørgsmålet, ikke er blevet færdig til tiden. Det forstår jeg, og vi vil også gerne bistå den højtærede undervisningsminister og de studerende ved at ajourføre beløbene, altså gå op til samlet 15½ mill. kr. Derved har vi sikret det for-